

ישיבת המתמידים "מאור שרגא" בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א רמת ויזניץ חיפה

בס"ד

סיון תש"פ

פרשת "קרח"

"כי כל העדה כלם קדושים ובתוכם ד' " (ט"ז ג'). קרח טען וממשיך לטעון עד היום הזה : שכולם קדושים. וכשואלים אותו : מדוע לא רואים את זה , והם לא נראים כך? משיב קורח : "ובתוכם ד' " הם קדושים בלב. ועד היום הם עונים את אותה תשובה , כשואלים אותם על התנהגותם , הם עונים : יש לי לב יהודי... (אמרי חיים)

*

"רב לכם בני לוי" (ט"ז ז'). רש"י : וקרח שפקח היה מה ראה לשטות זה? עינו הטעתו . כשלמד רבי ישראל מהוסיטין בילדותו את דברי רש"י אלו , שאל את המלמד : מדוע כתוב 'עיניו בלשון יחיד ולא 'עיניו'? נהנה המלמד משאלתו הנבונה ובקש מהילד למצוא הסבר . השיב הילד בחכמה : הקב"ה ברא לאדם שתי עינים , כדי שבעין אחת יתבונן תמיד בגדלות הבורא ובשניה יראה שפלות עצמו . קרח היה מנושאי הארון ובעל רוח הקודש , בעינו האחת היטיב לראות גדלות הבורא , אך בעין השניה שהיה צריך לראות את שפלות עצמו , עין זו הטעתו, הוא ראה רק שושלת גדולה יוצאת ממנו , אך לא ראה כלל שפלות עצמו. (יניק וחכים)

*

"ואהרן מה הוא כי תלינו עליו" (ט"ז י"א). אמרו חז"ל (עירובין ס"ה) בשלשה דברי אדם ניכר : בכיסו , בכוסו, ובכעסו . לא יכלו להכיר את אהרן 'בכיסו', שכל אחד היה לו אז עומר לגולגולת בלבד . לא 'בכוסו' שהרי שתויי יין אסור בעבודה , ואהרן נזהר מלשתות . רק 'בכעסו' יכלו להכירו . אך מיהו שיצליח להוציא משלוותו ולהכריחו לכעוס? וזה מה שאמר משה : "ואהרן מה הוא" אם תרצו לדעת טיבו של אהרן, "כי תלינו עליו" נסו להכעיסו , ואעפ"כ לא יכעס , אז תדעו שהוא קדוש ד'. (רבי מאיר אריק מטורנא)

*

"וישלח משה לקרא לדתן ואבירם" (ט"ז י"ב). רש"י : מכאן שאין מחזיקין במחלוקת , שהיה משה מחזר אחריהם להשלימם בדברי שלום. היינו שאין במחלוקת ענין "חזקה" , לומר מאחר שניסיתי ג' פעמים להשלים עם יריבי ולא עלתה בידי , חזקה שלא אצליח עוד . אלא מוטל על האדם לנסות כמה פעמים להשקיט המחלוקת, שהיה משה מחזר אחריהם להשלימם בדברי שלום. (רבי יצחק מוורקא - חת"ס)

*

"ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל" (ט"ז כ"ה). "ויקם משה וילך אל דתן ואבירם" כשם שמשה רעיא מהימנא הלך אצל דתן ואבירם בכדי למנוע מחלוקת, במידה זו "וילכו אחריו זקני ישראל" הלכו אחריו כל גדולי ישראל בכל הדורות להשכין שלום בין יהודים.

(רבי אהרן מבעלזא זיע"א)

*

"ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם" (ט"ז ל"ב). מה טעם נענשו קורח ועדתו להיבלע דוקא בתוך האדמה?
אלא משה רבנו היה נמוך וקטן בעיניו מכל אדם אשר על פני האדמה, היינו מגיע ממש עד העפר, ובכל זאת
טענו כנגדו "מדוע תתנשאו" אפילו ענוה כזאת להיות שפל עד עפר, נחשבת בעיניהם לגאות והתנשאות, אם
כן לא נשאר להם אלא לרדת מתחת לפני האדמה... (רבי זאב וואלף מסטריקוב)

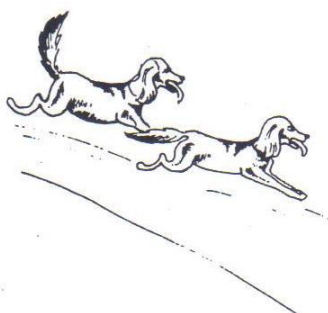
להימנע ממחלוקת – משל ונמשל

שני עוברי אורח בדרכם מכפר. הערב ירד, פה ושם נשמעו נביחות כלבים. השנים פסעו בניחותא משוחחים
בעניניהם. לפתע הבחין בהם אחד הכלבים אשר בכפר והחל לנבח לעומתם. הנביחות העזות עוררו כלבים
נוספים. הללו החלו לנבח, ועד מהרה התמלא חלל הכפר כלו בנביחות הכלבים המקומיים. הכלבים לא
הסתפקו אך ורק בנביחות. הם החלו לדלוק אחר האנשים, רודפים ונובחים.

מצבם של עוברי האורח היה בכי רע. החשכה מתעבה, הסביבה זרה, ובעקבותיהם - להקה של כלבים
רעים חורצי לשון, חושפי שיניים, וקול נביחתם כיללה מקפיאה דם. מה עושים?! התכופף אחד מן השנים,
הרים אבן גדולה, וכבר רצה להטילה בכיוון הכלבים אשר בעקבותיו, אך חברו היה מתון ממנו, הסיט ידו
ושמט ממנה את האבן. "אל נא!" דבר על לב רעו - "אל תשסה בנו את הכלבים ביתר שאת! כאשר תזרוק
את האבן על להקה איומה זו, תגרום רק לנביחות מוגברות ולזעם רב יותר. הללו יתנפלו עלינו וינסו
לשסענו, חלילה, לגזרים... הנח נא לאבן! הבה נצעד בשקט, לא נפנה מבטינו אליהם, ונשים עצמנו כלא
מרגישים בהם כלל. אי תגובתנו תואיל יותר מכל התגובות!"

חברו שמע בקולו ואמנם הצליחה העצה. הכלבים,
אשר ראו, כי איש לא שם לבו אליהם ואיש אינו
מתגרה בם, פסקו אט אט לנבח ושבו למלונותיהם.

הנמשל: מה טוב לשתוק ולא להשיב על דברי בלע
ועל קריאת תגר ומחלוקת! ואם לא די בשכרו של
השותק, אשר בשבילו משתתקת המחלוקת, כבר
אמרו חז"ל בזכותו (חולין פ"ט) "תולה ארץ על
בלימה" על מי שבולם פיו בשעת מריבה.

(ניצוצי אור)

בליעת קורח ועדתו